

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. DIONYSII || CARTHVSIANI, DE || DOCTRINA ET REGV-||lis
vitae Christianæ**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, 1577

VD16 D 1959

De moribus senum 22.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60177)

*De moribus senum,**Art. XXII.**Leuit. 19.*

Oram cano capite cōsurge,
& honora personā senis. Op-
posita iuxta se posita . lym-
pidius innotescunt. Mores
autem senum ac iuuenum contrarij
sunt pro maxima parte. Idcirco ex di-
ctis de moribus iuuenum, faciliter elu-
cescunt dicenda de moribus senum,
quorum sex vituperabiles mores po-
nit Philosophus.

De vitiosis senum moribus.

REGVLA I.

NAm senes solent esse multum
increduli hominum verbis, fre-
quēter enim experti sunt frau-
des, falsitates, fallacias, versutiasque
humanas, & quòd frequenter sit aliter
quàm narretur: hinc metunt falli.

REGVLA II.

Senes frequenter sunt suspiciosi, &
quæ vident seu audiunt. solent in-
terpretari in peius. Siquidem diu vi-
uendo alijs nocuerunt, & plura opera-
ti sunt mala, hominumq; calliditates
cog.

DE VITA CHRISTIAN. 225

cognoscunt: Ideò suspicantur mala de alijs, & fieri sibi verentur, quod alijs se fecisse nouerunt. Verùm circa hæc sunt hortandi, vt medium obseruare conentur, & veræ sapientiæ lucem sequantur, & meliora confidant de alijs. attamen sine temeraria assertione. Nam & abundans cautela non nocet.

REGVLA III.

Senes esse pusillanimes ac timidi solent: quia in ipsis deficiunt vires, & naturalis tepuit calor. & cernunt sibi modicum vitæ ac temporis superesse, Sunt ergo monendi. vt confidant in Domino, atque magnanimes sint in eo, & charitatis accendantur ardore, imò & vitæ æternæ confidentia glori- entur, atque ad illam sese præparent tanto feruentius, quanto se vident hinc exituros celerius. Talis vtique fuit ^{1. Machab. 22} venerabilis ille Mathathias, qui in extremis suis filios suos hortabatur & animabat tam sapienter, magnanimiter & ardenter, vt primo Machab. desctibitur.

REGVLA IIII.

Senes solent esse illiberales & auari: Quia naturaliter, iam frigescunt,
k s &

& sempertiment deficere ac egeret,
 Quo contrà sunt insteundi, vt quo
 propinquiores sunt fini, eo proniores
 sint ad opera pietatis, & rationabili ac
 competenti prouisione contenti,

REGVLA V.

Senes sunt malè atque difficilis spei,
 & hoc patet ex dictis: quoniam vi-
 res eis deficiunt, formidolosi existunt,
 magis viuunt memoriæ præteritorum,
 quàm spe futurorum. Vnde & quan-
 do conueniunt, amplius delectantur
 recitando præterita, quæ gesserunt,
 aut gesta cognoscunt, quàm de futuris
 loquendo.

REGVLA VI.

Senes solent esse inuerecundi: quia
 sub suas indigentias plus curant de
 bono vtili, quàm honesto. Verùm
 contra ista sunt admonendi: vt in spe
 futurorum bonorum cœlestium glo-
 rientur, & inde libenter loquantur: ho-
 nestatem quoque virtutum iugiter cu-
 rent, atque in ijs exhibeant iunioribus
 exempla assidua probitatis. A signan-
 ru præterea quatuor mores tenent
 laudabiles,

De laude

De laude dignis senum moribus

REGVLA I.

Senes nanque solent esse compas-
sivi, In seipsis enim experiuntur
plures imbecillitates, indigētias,
& ærumnas, propter quas sibi cupiunt
condoleri: Idcirco & alijs compati
proni sunt.

REGVLA II.

Senes communiter habent concupis-
centias remissas ac temperatas: quia
calor naturæ tepet in eis, atque friges-
cunt, nec sensus vigent in eis, vt 2. Reg. 19.
gum dixit Berzellai octogenarius:
Nunquid vigent sensus mei ad discer-
nendum?

REGVLA III.

Senes dubia non multum affirmāt,
Nec pertinaciter asserunt. Nempe
diu viuendo experti sunt incertitu-
dinem euentuū humanorum, & quam
multa putentur vera & certa, quæ fal-
sa sunt, siue ambigua: seque in talibus
sæpè esse deceptos reminiscuntur: id-
circo adhuc se falli verentur.

REGVLA IIII.

Senes non valde intense agunt, sed
moderatè. Quemadmodum enim
k 6 tem;

temperatae sunt concupiscentiae, ita & actiones, sanguine iam refrigerante in ipsis. At vero qui in statu sunt medio iuventutem & senectutem, qui & communiter iuvenes nuncupantur, prout iuvenes ab adolescentibus distinguuntur, habent de moribus senum ac iuniorum, quicquid in illis laudabile est.

De moribus mulierum.

Artic. XXIII.

Prover. 9.

Fallax gratia, & vana est pulchritudo: mulier timens Dominum, ipsa laudabitur. Mores mulierum laudabiles hi sunt.

De honestis foeminarum moribus.

REGVLA I.

Mulieres ex natura solent communiter esse verecundae ac timidae, per quod à multis retrahuntur excessibus. Ex naturali quidem dispositione imperfectiores sunt viris, & honoris ac bonae famae sunt cupidae: idcirco inhonorationem ac diffamationem verentur. Verecundia autem est timor de honestationis. Informandae sunt ergo, vt Deum salubriter formidare addil-